

Etelä-Amerikkaan jääneiden suomalaissiirtolaisten ja heidän jälkeläistensä huonot olot herättivät Suomessa huomiota jokin aika sitten.

Nyt ulkoministeri Ahti Karjalainen kuuluu olevan huolestunut Egyptiin pyramidien sekeanfääneistä suomalaisista, joiden olot ovat vielä kurjemmat. He ovat täysin luonnonvoimien armoilla, hylättyinä, ilman toivoa paremmasta, tyhjä tuijotus silmissään.

"Finskit on pelastettava", vaatii ulkoministeri pontevasti.

Suuret puolueet ovat viime aikoina niittäneet mainetta ja sympatioita joutumalla rikosten kohteiksi. Sdp:n puoluetoimistoon murtauduttiin, kepun puheenjohtaja uhattiin kidnapata ja Skp epäilee omia sini-paitojaan provokaattoreiksi, laittomaan toimintaan yllyttäviksi.

Jokin rikos pitäisi siis pientenkin keksiä, jotta kansa ei kokonaan unohtaisi. Suunnitelma onkin jo hahmottumassa Lkp:ssä. Puolue pelkää joutuvansa poliittisen itsemurhan kohteeksi.

— Isi, miksi minun täytyy pitää tätä sinistä paitaa?

— Hiljaa poika, tai isi hakee vintiltä muutkin vanhat vaatteensa.

Olavi ja Kyllikki

Rakennustyöläisten liiton puheenjohtaja Aarno Aitamurto (Skp) syytti rikkaitten perheiden jälkeläisiä sanavallankumouksellisuudesta ja lakkojen romantisoimisesta.

Koska nuo käsitteet ovat hie-man epäselviä, niitä lienee syytä selventää seuraavalla keskustelunpätkällä. Se on tietävästi käyty erään uitto-työmaan korpilakon aikana lentojätkä Olavi Gyllenberg-Enckellin ja kämppäemäntä Kyllikki Aleniuksen välillä. Nimet ovat tietysti tekaistuja eikä niillä ole mitään tekemistä oikeiden työläisten kanssa.

Kyllikki ja Olavi rakastivat toisiaan, mutta murhetta aiheutti se, että Olavi oli lakossa, Kyllikki ei:

"Olavi", sanoi Kyllikki äänellä, jossa värähteli tuska ja hellyys. "Mitä tämä oikein merkitsee, rakas Olavi."

"Sitä", huusi Olavi miltei mielettömän raivolla, "että se on sitten vallankumous nyt, sano! Mutta mikä olet sinä, luokkapetturi. Rikkuri ja valapatto ja porvarien juoksutyttö, sitä sinä olet. Olet muhinoinut kapitalistien kanssa!"

"En ole muhinoinut, mutta entäs sinä itse", huudahti Kyllikki leukaansa kohottaen. "Kyllä minä olen puhdas, mutta sinä — oletko sinä oikeutettu puhdasta vaatimaan?"

"Olenko minä oikeu —", kuohahti Olavi, mutta vaipui sitten mättäälle ja alkoi nyyhkyttää katkerasti muistaessaan monia syrjähyppyjään eduskunnassa. Olavi näet oli tosiasiassa rikkaan perheen kansanedustajapoika, joka tekey-

tyi tukkilaiseksi kesäaikana.

Sitten hän vähän tokeni: "Elä kiduta minua. Kyllähän minä sen ymmärrän käytännössä, mutta kun se teoria... Nyt, kun minä muistan sen kaiken ja isäraukkani ison talon, niin — oh, oh... Voi, Kyllikki, voitko sinä antaa minulle anteeksi?"

Ja Kyllikki antoi ja vallankumous oli sen pituinen. Ehdimme kuitenkin oppia, mitä tarkoitetaan romanttisella lakolla ja sanavallankumouksella.

Toinen sanavallankumouksellinen ryhmä Suomessa on standardisointiväki, joka opettaa, että esim. 7-8. 2. 1975 pitääkin kirjoittaa takaperin 1975-02-07-08. Jos tällainen hyväksytään, täytyy kai johdonmukaisesti ajatellen myös tavallinen teksti ruveta kirjoittamaan lopusta alkuun ja lukemaan oikealta vasemmalle, kuten itämaisissa kielissä.

Siis tähän tapaan:

!pois hyppää, pois hyppää, pois Hyppää ?hyppele enää et kun, jänönen sullon Mikäs torkkuu, torkkuu maassa istui Jänis

Yrittäkääpä laulaa nuotilleen.

Tupakoinnin vähentämiseen tähtäävän lakiesityksen mukaan pitäisi mm. välttää julkisuuden henkilöiden tupakoimista esittävän kuva-aineiston julkaisemista. Olisi kiintoisaa tietää, aikooko elokuvasensuuri tästä lähin saksia pornokuvista pois ne kohdat, joissa filmitähti pistää tupakaksi Sen jälkeen.